

- December 3.- án, vasárnap, ellátogat templomunkba a Mikulás. Lesz egy kis ünnepség a gyerekeknek, ebéd is lesz.
- December 10.- én, karácsonyra felkészítő műsort megünnepeelve, a németek főznek ebédet amelyre mindenkit szeretettel várnak. 1:00 órakor kezdődik a programjuk.
- Idén december 17.- én, vasárnap, tartjuk a magyar karácsonyra felkészítő cserkész műsort. A Szent István Egyesület (SziE) finom ebédet főz amelyre mindenkit szeretettel vár. Délután 1:00 órai kezdéssel a cserkészek előadnak egy karácsonyra felkészítő műsort. Megkérjük a magyar asszonyokat, hogy hozzanak süteményt. Előre is köszönjük!

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati és Róbert
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Janet Rowe
• Muzsnai Rozália	

Halottaink;

• Wendell Weiss	Béres János
• Pedro Antonio Galdamez	Kádár István atya
• Telekes Imre	Mocsy Tamás

(Mk13,33-37) Az Anyaszentegyház ma kezdi meg az új egyházi évet. Egy kezdeti apró hiba az út végére óriási elszámítássá válik. Tehát most van az ideje annak, hogy legyőzzük annak legkisebbjét – mely be sem kerül a számításainkba. Hadd magyarázzam meg ezt! Mit válaszolnánk, ha megkérdeznék tőlünk, mi a mai kor legnagyobb bűne? A fősvénység, a bujaság vagy a kevélység komolyan számításba jönnek. Némelyek (például Dom Jean-Charles Nault) azonban legnagyobb bűnként egy olyat javasolnak a figyelmünkbe, melyről a legtöbbször nem is hallott. Nevezetesen, az acediát. E görög és latin eredetű szó jelentése 'lelki fásultság', éppen az egyén örök üdvözülését illetően. A lelki mesterek ezt a becenevén 'nappali kísértőnek' hívták (Zs91,6, Vulgata), mivel olyankor támad, amikor a legkevésbé várjuk, mint nappal egy ördög. A sivatagi atyák felé úgy mutatkozott, mint egy érett korban jövő kísértés, hogy hagyják ott a szerzetesi életüket. Az ilyen elfordulást a csendtől és a magánytól aztán számos kifogással próbálták igazolni – ezek némelyike egészen elfogadhatónak tűnhet. Az acedia áldozatai úgy érzik, el kell hagyniuk az állomáshelyüket, fel kell adniuk a hivatásukat – legyen az a vallásos vagy a házasság életnek szentelve. Az ember úgy érzi, hogy még a neméből is ki kell lépnie, vagy akár az életből is – mint az a környezetvédő, aki látszólag olyan világról álmodozik, ahonnan éppen egyedül az emberiség pusztult ki!

A mai evangéliumban Urunk lényegében ilyen lelki fásultság ellen figyelmeztet bennünket. „Vigyázzatok, legyetek éberek” – mondja – „mert nem tudjátok, mikor jön el az idő. Éppen úgy, mint az idegenbe készülő ember, aki otthagyja házáat, és szolgáira bizza vezetését, mindegyiknek kijelöli a maga feladatát, a kapusnak is megparancsolja, hogy virrasszon. Legyetek hát éberek...Ne találjon alva, ha váratlanul megérkezik.” A szentírásban az éberség az imát jelenti. A lelki fásultság általában arra vezet, hogy túl álmosak vagy lusták legyünk az imádságra. Ám lehet, hogy a fásultság munkamániásokat teremt, akiknek mindenre van idejük, csak az imádságra nincs.

Ma egyben advent első napja is van, midőn felkészülünk Krisztus karácsonyi eljövételére. A néhány kiválasztott személy, a pásztorok és a bölcsek, akik fogadhatták Urunkat azon első karácsonyon, nagyon különböztek egymástól. A bölcsek, akár csak a közmondásos drága igazgyöngy után kutató kereskedő (Mt13,45), hosszú keresgélés után találták meg Jézust. A helybéli pásztorokat viszont minden keresgélés nélkül a jászolóhoz irányították, mintha a közmondásos földbe rejtett kincsre bukkantak volna (Mt13,44). Böven akad más különbség is: a pásztorok zsidók voltak, a bölcsek meg pogányok. A pásztorok tanulatlan parasztok,

a bölcsek kiművelt tudósok voltak. Ugyan mi volt hát közös a külföldről jött csillag-tanulmányozók és a helyi pásztorok között? Csupán ennyi: a munkájuk az volt, hogy virrasszanak, mialatt mások alusznak. A pásztorok imádkoztak az éjszakai nyájórzés közben, a bölcsek pedig a csillagokat kémlelték, melyeket annakelőtte istenségeknak vélték. Minden korra igaz, hogy azon kevesek, akik virrasztva imádkoznak, megtalálják Urunkat! Ez a mai evangélium tanulsága. Ezen adventben nincsen jobb módja az imában való virrasztásnak, mint a Miasszonyunk rózsafüzérének mindennapi elmondása. Ámen!

English / 2017 Advent 01B

(Mk 13:33-37) Today, Holy Mother Church begins her new liturgical year. A small error in the beginning results in a monumental miscalculation by road's end. So now is a good time to tackle the smallest error of them all – one that doesn't even enter into our calculations. Let me explain! If we were asked what our age's greatest vice was, what would we respond? A strong case can be made for avarice, lust or pride. Some (e.g. Dom Jean-Charles Nault), however, have suggested that the greatest vice of our day is something few of us have ever heard about, namely: *acedia* – a Greek and Latin word which means 'spiritual apathy,' specifically concerning one's eternal salvation. The spiritual masters have nicknamed it 'the noonday devil' (Ps91:6, Vulgate) because it attacks when you least expect it, like a devil in broad daylight. For the desert fathers, it manifested itself as a mid-life temptation to abandon one's monastic cell. This aversion to quiet and solitude is in turn justified by umpteen excuses – some of them quite plausible. *Acedia*'s victims feel compelled to abandon their post, to bow out of their vocation – whether to religious life or marriage. One might even feel like opting out of one's gender, or life itself – like the environmentalist who seemingly yearns for an earth upon which mankind alone is extinct!

In today's gospel, Our Lord warned us in effect against *acedia*. "Be alert!" He said. "You do not know when the time will come. It is like a man traveling abroad. He leaves home and places his servants in charge, each with his own work, and orders the gatekeeper to be on the watch. Watch, therefore...! May he not come suddenly and find you sleeping." In the Bible, watching is synonymous with prayer. *Acedia* usually makes us too sleepy or lazy to pray. But it can also produce workaholics who have time for anything but prayer.

Today is also the first day of Advent, the time when we prepare for Christ's coming at Christmas. The few who were privileged to welcome our Lord that first Christmas – the shepherds and Magi – were very different from one another. The Magi, like the merchant seeking the proverbial pearl of great price (Mt:13:45), found Jesus after a long search. The local shepherds, on the other hand, were directed to His manger without any search, like one stumbling upon the proverbial treasure buried in the field. (Mt13:44) Other differences abound: the shepherds were Jews while the Magi were pagans. The shepherds were unlearned peasants while the Magi were learned scholars. What, then, did star-gazers from abroad have in common with shepherds from the neighborhood? Nothing, except this: their job was to watch at night while other men slept. The shepherds prayed as they guarded their flocks by night while the Magi gazed upon the stars which they formerly mistook for divinities. In every age, those who watch in prayer are the few who find our Lord! That's the lesson of today's gospel. There is no better way to watch in prayer this Advent than by daily reciting Our Lady's rosary. Amen!